

Nemzetközi Szolidaritás Reflexió

Shalom

Miasszonyunk Iskolánövérrek

2010. Október

A szegénység felszámolása

Bevezetés

A hangunk és a gesztusaink az az átformálódásra kényszerítő erő, amire a világnak szüksége van „amikor a szegények közé megyünk és melléjük állunk, azt tesszük, amire Krisztus tanított bennünket... A szociális, politikai és társadalmi változások nem lesznek teljesek és igazak, ha nem járul hozzájuk egyfajta egyéni és közösségi mentalitásbeli változás, ami tekintettel van a méltósággal és boldogan megélt létre, ami pedig megtéréshez vezet visszahatásként.” (Puebla, 1145, 1155)

Imádságra hívás

Jóság és együttérzés Istene, add, hogy Krisztusba vetett hitünk szolidaritást gyümölcsözzön, ami az állandó testvéri melléállás, a fivéri és nővéri lelkiség kitartó megnyilvánulását sugározza, kifejeződik a szolgálatban és az élet védelmében, a legkiszolgáltatottabbak és kizsáoltak jogainak védelmében és abban a szüntelen elkötelezettségben, amellyel mellettük állunk, hogy megváltozzon helyzetük... Azt szeretnénk, ha ma elfogadásra kerülne és megvalósulna a szegények előnyben részesítése,” (Aparecida Dokumentum 394, 396) a Jézustól kapott parancs alapján: Amit egynek a legkisebbek közül tesztek, nekem teszitek.

Tapasztalatok

Azoknak a száma, akik a fejlődő országokban a létminimum alatt élnek, vagyis kevesebb, mint 1.25\$-ból naponta, 1990-ben 1.8 milliárdos számhoz képest 1.4 millióra csökkent 2005-re. Bár történt előrelépés, nagyon aránytalan a változás a területi eloszlásban. A Világot érintő pénzügyi és gazdasági válság következtében becslések alapján 55 millió helyett 90 millió ember is élhet szélsőségesen szegényen 2009-ben. Világviszonylatban az éhező emberek száma a 1990-1992-ben becsült adatokhoz képest 842 millióról 1.02 milliárdra nőtt 2009-ben.

Ahol működik a szolidaritás és az osztozás, ott senki sem éhes: Maiden of Stone – Észak Braziliában szülők és gyerekeik elképesztő körülmények között élnek. Azt a keveset, amijük van, beleteszik egy dobozba, elhagyják földjüket és útra kelnek, hogy házat, kenyeret, munkát keressenek maguknak. Képzetlenek, írástudatlanok, Brazília nyugati partja felé indulnak. Ellátás nélkül, fáradtan és éhesen egyáltalán életben maradnak? A természet ad nekik menedéket. Egy-egy kő alatt alakítják ki a szállásukat. A szomszédok összesegítenek. Mások is odamennek, és amijük van, megosztják a bevándorlókkal. A szolidaritás és osztozás fenntartja a családot, így elkezdnek palántálni, amit a szárazság elvisz és újra kezdik. De mégis a közösség segítségével apránként megküzdnek a nehézségeikkel. (Egy olyan plébániai beszámolóból, ahol iskolánövérrek is dolgoznak)

Reflexio

A mélységes szegénység az emberi méltóság támadása és az emberi jogok sárba tiprása... Létfontosságú, hogy azok, akik szegényen élnek be tudjanak kapcsolódni az őket és családjaikat

érintő politikai döntésekbe. Csak azáltal tudjuk felfogni a szegénység következményeit, ha odafigyelünk a szegényekre. A szegénység elleni küzdelemben elsősorban arra van szükségük, hogy legyen egy *felszólaló hang, elismerés, biztonság és befogadás*. (A Vatikán állandó megfigyelőinek prezentációja az Emberi Jogok Bizottság 59. ülészakán: Globalizáció és szélsőséges szegénység, 2003. április 3.)

Manapság látjuk, hogy egy emberibb világ kiépítésére több esélyünk van, mint valaha, de azt is látjuk, sok életet veszélyeztető probléma is van, mint pl.a szegénység. „Ha a szegények gondját saját ügyünké tesszük, fájdalmasan ébredünk tudatára, hogy sok ember ínséget szenved. A világ bűnében ismerjük fel e baj végső gyökerét... síkraszállunk azért, elsősorban saját környezetünkben, hogy az igazságtalanság okai megszűnjenek, és felépüljön a béke, a az igazságosság és a szeretet világa.” (Konst. 17)

Az apostolok visszatértek és beszámoltak róla mi mindnet tettek és tanítottak. Annyi ember fordult meg körülöttük, hogy Jézusnak és a tanítványoknak arra sem volt idejük, hogy egyenek. Ekkor Jézus így szólt: Gyertek, menjünk egy elhagyatott helyre, hogy megpihenjünk egy kicsit! Elhajóztak egy magányos helyre. De sokan látták őket és megismerték őket. A falvakból, városokból sokan odafutottak a partra és már előttük megérkeztek. Amikor kiszálltak, Jézus látta a sokaságot és megesett rajtuk a szíve, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Sok dologra kezdte őket tanítani. Ekkorra besötétedett és a tanítványok odamentek hozzá, erre „az elhagyatott helyre”, hogy „mivel késő van, küldd el őket a környező településekre, hogy vehessenek maguknak enni valamit.” de Ő így válaszolt: „Ti adjatok nekik enni!” (Mk 6,30-37)

Teendő

„Mint nemzetközi kongregáció felismerjük, hogy kölcsönösen együttműködhetünk magunk között és a teremtéssel együtt” (Meghívás Szolidaritásra) Ez alapján a megerősítés alapján gondolkodjon el:

- Mit mondanak nekem ezek a szövegek, miben nyugtalanítanak?
- Mit akar Isten mondani nekem?
- Milyen konkrét cselekvéshez visz el ez engem?

Hívja meg közösségét, barátait, imacsoportját, munkatársait, hogy imádkozzanak és osszák meg gondolataikat a témával kapcsolatban és keressenek valami konkrét lépést a „szegénység gyökeres megszüntetése” érdekében.

Befejező ima

Mindenki: Halld meg Uram néped kiáltását, jöjj és hallgass meg minket!

- Az embereket, akik annyi fájdalom közepette kiáltanak: Jöjj, ments meg minket!
- Istenhez kiáltanak: Jöjj, ments meg minket!
- Akiket rabszolgasorsban tartanak: Jöjj, ments meg minket!
- Az emberek szabadságért kiáltanak: Jöjj, ments meg minket!
- Elkezdenek felvonulni: Jöjj, ments meg minket!

(egyénilag folytatható)

Mind:

Mindenkire szükség van, hogy elúzzuk a világból az elnyomást.

Hogy új életet alkossunk, sok szeretetre lesz szükség.

Mindenkire szükség van. Egy meg egy, mindig több, mint kettő.

Ahhoz, hogy jobban összekapcsolódjunk, csak arra van szükség, hogy jobban megosszuk a kenyerünket. (Sal da Terra, Beto Guedes-Ronaldo Bastos)